

Cunoaște-ți vrăjmașul

de Zac POONEN

ALFA SOFTWARE - 2010 ©

Toate drepturile rezervate Editurii Alfa Software & autorului.

*Editura Alfa Software este acreditată de Centrul Național ISBN - ISSN - CIP
din cadrul Bibliotecii Naționale a României
sub numărul 1048 / 24.09.2008*

Toate drepturile rezervate. Tipărit în România. Nici o parte din această lucrare
nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun mijloc mecanic sau
electronic, sau stocată într-o bază de date fără acordul
prealabil, în scris, al Editurii Alfa Software sau a autorului.

All rights reserved. Printed in Romania. No parts of this publication may be
reproduced or distributed in any form or by any means, or stored
in a data base or retrieval system, without the
prior written permission of the Publisher or the author.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

POONEN, ZAC

Cunoaște-ți vrăjmașul/ Zac Poonen; trad.: Nicolae
Tulici. - Zalău : Alfa Software, 2010
ISBN 978-973-88915-9-3

I. Tulici, Nicolae (trad.)

Zac POONEN

Cunoaște-ți vrăjmașul

**Cum să-l biruiești pe Satan
Un ghid pentru tineri**

CUPRINS

O CARTE PENTRU TINE.....	5
Capitolul 1	6
DE CE TREBUIE SĂ ÎȚI CUNOȘTI VRĂJMAȘUL.....	6
Capitolul 2.....	11
ORIGINEA LUI SATAN.....	11
Capitolul 3.....	18
ÎNȘELĂCIUNEA LUI SATAN	18
Capitolul 4.....	27
DE CE NU L-A NIMICIT DUMNEZEU PE SATAN	27
Capitolul 5.....	37
METODELE LUI SATAN.....	37
Capitolul 6.....	48
ÎNFRÂNGEREA LUI SATAN	48

Textele biblice sunt scrise între ghilimele, cu caractere *italice* și sunt citate din versiunea *Dumitru Cornilescu*.

Celelalte citate biblice, care nu sunt scrise cu caractere *italice*, sunt parafrazări contextuale utilizate de autor (Nota trad.)

O CARTE PENTRU TINE ...

Această carte cuprinde mesaje care au fost transmise unui grup mare de tineri, studenți. Pe baza înregistrărilor audio, mesajele au fost apoi redactate și în formă scrisă.

În aceste zile, atacurile lui Satan sunt îndreptate într-un mod deosebit asupra tinerilor. Satan vrea cu tot dinadinsul să se asigure că tinerii de astăzi sunt plini de murdăria destrăbălării, a amărăciunii, a invidiei, a ambiției egoiste și a materialismului; iar dacă nu reușește să îi compromită în niciuna din aceste zone atunci face tot posibilul ca ei să fie înșelați în zona mândriei, a autoîndreptătirii și a ipocriziei.

Noi nu ne putem permite să rămânem în necunoștință de cauză în privința nici uneia dintre uneltirile și vicleșugurile lui Satan.

Acest vrăjmaș, Satan, a fost biruit la crucea Golgotei de către Domnul nostru Isus. Acum, chemarea noastră este să considerăm valabilă această biruință asupra forțelor întunericului și să o aplicăm în situații concrete, oriunde mergem.

Dacă ești interesat de realizarea practică a acestei biruințe, în viața ta și a altora, citește această carte.

Capitolul 1

DE CE TREBUIE SĂ ÎȚI CUNOȘTI VRĂJMAȘUL

Vreau să vă arăt câteva adevăruri din Cuvântul lui Dumnezeu pe care mulți dintre voi, tinerii, poate niciodată nu le-ați cunoscut până acum. Aceste realități se referă la vrăjmașul sufletului nostru.

Ați auzit foarte multe despre mântuire și despre ceea ce a făcut Domnul Isus Hristos pentru noi. Însă probabil că nu ați auzit multe despre Satan, fiindcă celor mai mulți predicatori nu le place să predice despre acest vrăjmaș.

Vreau să vorbesc despre Satan, deoarece Biblia, în *1 Petru 5:8*, ne spune următoarele: *„Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită”*.

Unul dintre cele mai importante principii ale războiului este să îți *cunoști vrăjmașul*. Dacă ești în război și ai o mulțime de informații despre inamic, aceste informații te vor face puternic și lupta va fi mult mai ușoară pentru tine. Dacă, în schimb, știi foarte puține despre dușmanul tău atunci bătălia va fi cu mult mai grea.

Sau, folosind o altă ilustrare, dacă știi dinainte toate întrebările care îți vor fi puse la un examen, atunci examenul respectiv va fi unul foarte ușor pentru tine.

În viața creștină se întâmplă exact la fel. Dacă îți cunoști vrăjmașul, poți să-l învingi și să fii mai mult decât biruitor în fiecare ispitire.

Sunt mulți creștini care se luptă din răspuțeri de-a lungul întregii vieți, încercând să-L urmeze pe Isus, dar care eșuează. Cred că una dintre principalele cauze este că ei nu cunosc mai nimic despre vrăjmașul lor.

Cunoaștem cu toții importanța cercetărilor medicale. Datorită cunoștințelor din acest domeniu, în generația noastră s-au vindecat milioane de oameni de diferite boli și multe vieți au fost salvate de la o moarte prematură. Însă omenirea nu ar fi avut aceste beneficii dacă oamenii de știință nu ar fi făcut toate *cercetările* posibile în legătură cu *vrăjmașii* corpului omenesc, descoperind metodele prin care acești dușmani atacă corpul uman. Numai printr-un studiu intensiv a bacteriilor și a virușilor, a dușmanilor sănătății, s-a ajuns la îmbunătățirea sănătății omului. Prin studiu, cercetătorii au descoperit anumiți compuși chimici prin care i-au putut distruge pe dușmani și i-au putut îndepărta din corpul omenesc.

Principiul care este valabil în legătură cu sănătatea corpului nostru fizic este valabil, cu atât mai mult, în cazul omului nostru lăuntric, duhovnicesc. În mod similar, dacă vrem să-l scoatem pe vrăjmașul duhului nostru din poziția lui strategică, pe care și-a ocupat-o în viața noastră, iar apoi să ne păstrăm duhul neîntinat pentru Dumnezeu, avem nevoie să studiem și despre acest vrăjmaș, care este Satan.

Biblia ne dă o mulțime de informații despre Satan. De fapt, imediat după ce ne spune că Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva, următoarea persoană despre care ne vorbește Biblia este cea a lui Satan. Biblia nu ne spune nimic despre ce au făcut Adam și Eva în grădina

Edenului. Însă, deja pe primele pagini, ne spune că Satan a venit în grădină, aducând păcat și confuzie, și curmând părtășia pe care o aveau Adam și Eva cu Dumnezeu.

Cauza tuturor păcatelor, a violențelor și a relelor care există astăzi în lume se află acolo, în acea intrare a lui Satan în Eden (*Geneza 3*).

De ce ne vorbește Biblia despre Satan imediat după istoria creației bărbatului și a femeii? Deoarece Dumnezeu vrea ca noi să știm despre Satan și să fim vigilenți. Am văzut că Satan „*dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită*”. Dacă ziarele ar raporta că a scăpat un leu de la grădina zoologică și hoinărește pe străzile orașului tău, te-ar ajuta să știi în ce zonă se află leul, pentru a putea evita zona respectivă? Bineînțeles, aceasta ar fi o informație vitală pentru tine. În același mod, dacă știi zonele în care este activ Satan, cunoașterea aceasta te poate ajuta să eviți o mulțime de probleme.

Mulți credincioși trec în mod frecvent prin perioade de **descurajare**. Trebuie neapărat să înțelegem bine un adevăr, și anume: că *descurajarea nu vine niciodată de la Dumnezeu*, ci vine întotdeauna de la diavol. În mod similar rivalitatea, violența, ura, invidia, amărăciunea, calomnierea, văicărelile, cârtirile, revolta împotriva autorităților și orice altă formă de rău vin întotdeauna de la Satan. Pentru a putea birui toate aceste rele în viața noastră, trebuie să fim bine informați cu privire la vrăjmașul nostru.

În Noul Testament, deja pe primele pagini, ni se dau informații despre Satan. Imediat după ce ni se relatează faptul că Isus a fost botezat în apă și uns de către Duhul Sfânt, citim că Satan I s-a împotrivit în pustie și L-a ispitit.

Prin faptul că ambele Testamente ne vorbesc – deja în primele capitole – despre vrăjmaș, putem vedea măsura importanței pe care o acordă Biblia descrierii activităților lui Satan. De ce este atât de important să ne spună despre Satan de la bun început? Pentru ca noi să nu putem spune că n-am știut de **viclenia** sau de **puterea amăgitoare** a vrăjmașului sufletelor noastre.

Este important să cunoști, încă din tinerețe, lucrurile privitoare la vrăjmașul tău, deoarece, odată ce ți-ai dat bine seama ce spune Biblia despre Satan, *îți vei conduce viața cu mare atenție* și, spre deosebire de mulți oameni, *nu-ți va mai fi niciodată frică de diavol*.

Mulți se tem de Satan, fiindcă ei nu cunosc ceea ce ne învață Scriptura despre el. Deoarece ei nu știu că Domnul nostru, Isus, l-a învins pe Satan la crucea Golgotei, ei se tem de oamenii care practică magia neagră, care fac vrăjitorii împotriva lor, etc. Însă din momentul în care ochii tăi vor fi deschiși, spre a vedea ceea ce a înfăptuit Domnul pentru noi toți, la cruce, nu îți va mai fi niciodată teamă de Satan.

În adunările creștine, Satan încearcă uneori să distragă atenția oamenilor prin comportamentul bizar al unor oameni posedați de demoni, așa cum a făcut-o și în sinagogile în care a predicat Isus. Însă lui Satan nu trebuie să i se permită niciodată să facă acest lucru. Odată s-a întâmplat și în adunarea noastră că, în timpul unei conferințe de studiu biblic, un om posedat de demoni s-a târât pe culoar ca un șarpe, înspre amvon, încercând să tulbure adunarea. Când demonul a fost muștră în Numele lui Isus, omul a căzut imediat într-un somn adânc chiar acolo, pe podea. După ce s-a terminat studiul biblic, când noi toți am spus „Amin”-ul final, omul s-a trezit, iar noi am vorbit cu el. Nu aveam de gând să-i

permetem lui Satan să întrerupă studiul nostru biblic prin vreunul din agenții lui.

La o altă conferință creștină mare, ținută în aer liber, un om a început dintr-odată să danseze în fața amvonului, dând parcă impresia că prin acest gest aproba ceea ce se predica în față. Când i-am cerut prin translator să se așeze, el a continuat ca și cum totul ar fi fost în regulă. Atunci noi am muștrat demonul din el în Numele lui Isus și, ca urmare, omul a plecat înapoi la locul său și a stat acolo liniștit.

Da, demonii trebuie să se supună atunci când li se poruncește în Numele lui Isus, deoarece toate puterile întunericului sunt în cunoștință de cauză în privința înfrângerii lor de către Isus, la Calvar.

Este important de știut că în minunatul Nume al lui Isus Hristos există o putere colosală; și aceasta deoarece Isus l-a înfrânt pe Satan la crucea Golgotei. Nu trebuie niciodată să te temi de Satan. Numai când nu îți cunoști vrăjmașul trăiești cu teama că ți-ar putea face ceva; dar el nu te poate atinge dacă Îi permiți lui Isus să fie Domnul întregii tale vieți – fiindcă, așa cum am spus, Satan a fost complet golit de orice putere atunci când Isus l-a înfrânt la cruce.

Capitolul 2

ORIGINEA LUI SATAN

Știm că Dumnezeu a existat din veșnicii. Biblia începe cu afirmația: „*La început Dumnezeu...*” (*Geneza 1:1*). Acestea sunt primele trei cuvinte ale Bibliei. Ele se referă la veacurile din veșnicia trecută – veșnicie atât de îndepărtată, încât mintea noastră nici măcar nu o poate înțelege, deoarece mintea noastră poate gândi numai în temenii unor mărimi fizice, cum este și *timpul*. Dumnezeu însă a existat înainte de a fi început timpul.

Satan însă nu a existat înainte de începerea timpului. Satan este o ființă creată. Aceasta să însemne oare că Dumnezeu a creat o ființă rea? Nu. Aceasta ar fi fost imposibil. Dumnezeu nu poate crea vreodată ceva rău. Tot ce creează El este desăvârșit. Chiar Adam și Eva, când au fost creați, au fost desăvârșiți. În același fel, și Satan când a fost creat era desăvârșit. La acel moment era cunoscut ca „*Luceafăr strălucitor* [Lucifer], *fiu al zorilor*” (*Isaia 14:12*). Acest nume are acum o conotație rea, însă nu a fost așa în veșnicile trecute, când a fost creat Lucifer.

El a fost creat ca un lider al îngerilor, pentru a-i conduce pe aceștia în închinare înaintea lui Dumnezeu. Când a fost creat, Dumnezeu i-a dat multe abilități și puteri supranaturale. Ulterior însă, Lucifer a căzut în păcat și a devenit Satan.

Satan are încă și astăzi acele puteri, pentru că Dumnezeu nu i le-a luat înapoi când Satan a decăzut.

Poate ne mirăm de faptul că Dumnezeu nu a luat înapoi acele puteri de la diavol; și poate ne întrebăm: de ce? Motivul este acela că, de regulă, Dumnezeu nu ia înapoi darurile pe care le-a dat. Chiar și noi, ființele umane, nu luăm înapoi un dar pe care l-am dat cuiva – chiar dacă acea persoană se întoarce, la un moment dat, împotriva noastră!

Astfel, Satan folosește acea putere pentru a face rău oamenilor; de aceea oamenii care intră în contact cu el pot face lucruri supranaturale, prin vrăjitorie.

Cu privire la Satan este scris: „*Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor* [acela era numele lui – cel strălucitor], *fiu al zorilor!*” (Isaia 14:12).

Ca lider al îngerilor, Lucifer era permanent în prezența lui Dumnezeu. De ce a căzut el de acolo? Cauza este arătată în următoarele două versete: „*Tu ziceai în inima ta: 'Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu (...) voi fi ca Cel Prea Înalt'. Dar ai fost aruncat în locuința morților*” (Isaia 14:13-15).

Lucifer a fost mai înzestrat și mai frumos decât toți ceilalți îngeri, și a avut mai multe abilități supranaturale în comparație cu ei. El i-a condus pe îngeri în închinare înaintea lui Dumnezeu – până când *mândria*, această otrăvă, a intrat în inima lui. Atunci el a început să gândească: „Numai o Singură Persoană este deasupra mea și această Persoană e Însuși Dumnezeu. Voi prelua conducerea și voi domni, la fel de bine, și peste El.”

Acest **gând**, care i-a venit în inimă, a fost unul cu-adevărat stupid. Cum ar fi putut el, vreodată, să urce deasupra Creatorului său? Însă așa este Satan – **total necugetat** în multe dintre lucrurile pe care le gândește și

le face, chiar dacă este atât de deștept!!! Asemenea lui, mulți oameni deștepți din întreaga lume fac o mulțime de lucruri complet *absurde* din punct de vedere spiritual. Cu cât studiem mai mult despre Satan, cu atât vom vedea, mai mult, cât de stupid este el în multe dintre lucrările pe care le face.

Lucifer nu s-a mulțumit cu locul în care l-a pus Dumnezeu. El vroia să *avanseze*, înspre locul în care credea că va putea obține închinarea tuturor! Și rețineți: el **nu** a afirmat că va face așa, ci a început **doar** să aibă astfel de *gânduri*, în inima sa; citim aceasta în *versetul 13*.

Însă Dumnezeu se uită la *inima* noastră și El S-a uitat și la inima lui Lucifer și a văzut scopul urmărit de acea inimă.

Există o diferență între ispită și păcat.

La început **ispita** vine ca un gând, în minte. Totuși, **păcătuim** numai atunci când **acceptăm** acel gând și **decidem**, în inima noastră, să **acționăm** în conformitate cu el. Dacă, din contră, respingem imediat gândul acela, nu păcătuim (*Iacov 1:14-15*).

De exemplu: ai avut vreodată un gând rău, de a întreprinde ceva cu scopul de înjosi o persoană în fața altora, pentru ca tu însuși să apari o persoană mai bună?

Știi care a fost prima persoană care a avut un astfel de gând? Lucifer. Pe cine a vrut el să înjosească? Nu pe îngeri, pentru că pe ei îi avea deja în subordine. El a vrut să-L înjosească pe Dumnezeu. Deci a-i înjosi pe oameni ca tu să urci în vârf este chiar spiritul lui Satan.

De ce spun că trebuie să îți cunoști vrăjmașul? Pentru că, atunci când un astfel de gând intră în mintea ta, trebuie să îl identifice imediat pe vrăjmașul tău, care

tocmai încearcă să pătrundă. Leul care răcnește este pregătit să te devoreze.

Nu sunt necesari *mulți ani* pentru ca Arhanghelul din gradul cel mai înalt să devină diavol. Nu. E necesar doar un singur moment. Lucifer nu a căzut treptat, încetul cu încetul. Nu. *A căzut ca un fulger*, așa cum a spus Isus – într-o clipită (*Luca 10:18*). Cu un moment înainte, el a fost „cel strălucitor”. Însă imediat ce a început să nutrească gândul că *va deveni* ca Dumnezeu, el *a devenit* diavolul.

Cât durează până când un înger devine demon? Nici măcar o secundă. Doar un moment. Cât durează până când o persoană cu adevărat bună devine ca diavolul? Doar un moment. Atâta tot. Amintiți-vă mereu de adevărul acesta.

Un alt pasaj din Scriptură care ne vorbește despre originea lui Satan este *Ezechiel 28*. Acolo îl vedem pe Satan numit „împăratul Tirului” (*Ezechiel 28:12*). În spatele conducătorilor acestei lumi se află puteri ale întunericului și, la acea vreme, în spatele conducătorului Tirului era Satan însuși; iar Domnul i-a vorbit lui Satan care îl manipula pe acel conducător.

Domnul îi amintește lui Satan de timpul când a fost în grădina Edenului (*Ezechiel 28:13*). Aceasta ne arată că Lucifer a fost în Eden înainte de Adam și Eva; și Domnul îi reamintește lui Satan cum a fost el „fără prihană în căile lui, din ziua când a fost creat până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în el” (*versetul 15*).

Inima lui Lucifer s-a înălțat, în primul rând, datorită *frumuseții* lui. Se înalță vreodată inima ta când te uiți în oglindă și vezi cât de bine arăți comparativ cu alții? Apariția acestui sentiment să fie un avertisment pentru tine. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru darurile bune pe care ți le-a dat. Nu este nimic greșit să ai o înfățișare

frumoasă, însă e total greșit să ai *mândrie datorită acestei înfățișări*, fiindcă atunci deschizi ușa lui Satan.

Un alt motiv al mândriei lui Lucifer a fost *inteligența* lui. Știai că Satan este cel mai deștept dintre toate ființele create? Nu e nimic greșit să fii inteligent. Ne putem folosi inteligența pentru slava lui Dumnezeu. Însă nu avem nici un drept să fim *mândri datorită ei*. Nu este vorba că ar trebui să considerăm inteligența noastră un handicap, în slujirea Domnului. Nu. Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru inteligență și pentru frumusețe, dar nu fii niciodată mândru datorită acestora.

Al treilea motiv al îngâmfwării lui Lucifer a fost acela că, dintre toate ființele create, el avea *poziția* cea mai înaltă. Lucifer a eșuat în a recunoaște faptul că toate aceste trei motive ale mândriei lui – frumusețea, inteligența și poziția – erau de fapt daruri *primite* de la Dumnezeu. În privința acestei recunoașteri eșuează multe dintre ființele create – și mulți dintre cei care cad sunt creștini. În acest mod, Satan obține un punct de sprijin în viața lor și prin acesta, în final, îi distruge.

Vedem, astfel, că toate păcatele din lume provin din atitudinea *mândriei*. Nu crima sau adulterul le-a cauzat, ci *mândria*. De aceea, iertarea păcatelor și mântuirea au venit tocmai prin atitudinea opusă, prin cea a *smereniei* lui Isus. Calea care duce la zădărnicierea tuturor planurilor viclene ale lui Satan este cea a smereniei.

Tot în Lucifer vedem și originea spiritului de *nemulțumire* cu privire la propria-i soartă. Dacă am putea privi la această lume din punctul de vedere al lui Dumnezeu am putea vedea cum lumea este plină de oameni nemulțumiți cu soarta lor, care tot timpul au ceva de care să se plângă, care mereu cârtesc – adică oameni care au un mod de raportare asimilat de la Satan.

Atitudinea de *răzvrătire* împotriva autorității provine, și ea, din spiritul lui Lucifer. Exista o Singură autoritate pe care o avea Lucifer deasupra lui – aceea a lui Dumnezeu – dar nici pe aceea nu a suportat-o, ci s-a revoltat împotriva ei. El dorea să fie deasupra acelei Autorității și, în acest scop, dorea să-L denigreze pe Dumnezeu.

Vedem noi, oare, manifestarea acestui spirit în rasa umană? De unde provin acele lupte sângeroase pentru putere în diferite țări, dacă nu din spiritul de răzvrătire împotriva autorității? De asemenea, multe dintre conflictele de muncă din fabrici sunt cauzate de aceeași atitudine. Iar în zilele noastre, acest duh de răzvrătire i-a cuprins nu numai pe studenți, dar și pe elevii din școli și se manifestă chiar și prin copii mici, în familie.

Toate acestea sunt un semn sigur al faptului că lumea se înrăutățește. Lipsa de respect față de profesori și față de părinți, și chiar față de frații prezbiteri din biserică, este un fenomen des întâlnit în multe locuri în zilele noastre.

Nu uita niciodată că *aceasta* e atitudinea care a cauzat transformarea celui mai bun înger într-un diavol; și acest spirit poate schimba și astăzi un băiat bun sau o fată bună, într-un diavol.

Dumnezeu nu face pe nimeni rău, niciodată. Noi înșine ne facem răi, atunci când ne deschidem față de spiritul lui Satan.

În legătură cu Lucifer, aș dori să mai rețineți un ultim aspect. Când a căzut, nu a căzut singur. A avut tovarășia acelor pe care a reușit să-i corupă. Citim în *Apocalipsa 12:4* că Satan în momentul căderii „*trăgea după el*” o treime din îngeri. Aceștia, la rândul lor, după ce asimilaseră ideile lui Satan, i se alăturau prostește în atitudinea mândriei, a nemulțumirii și a răzvrătirii.

Același lucru se întâmplă și astăzi. Acolo unde o persoană este rea, nu se mulțumește să rămână în starea aceea de una singură. Vrea să tragă după sine în mizerie și-n răutate și pe alții. De la o „*rădăcină de amărăciune*”, care este într-o persoană, pot fi „tulburați și întinați mulți”, dacă acei mulți nu veghează (vezi *Evrei 12:15*).

Capitolul 3

ÎNȘELĂCIUNEA LUI SATAN

În *Geneza capitolul 3* vedem atacul lui Satan și putem învăța multe despre tactica pe care o adoptă el în ofensivă. Ni se spune acolo că „șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului”. Satan a intrat în acel șarpe (la fel cum s-a întâmplat și în ținutul gadarenilor, când demonii pe care i-a scos Isus din omul îndrăcit au intrat în porci), iar Satan i-a vorbit Evei prin șarpe și a întrebat-o: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: 'Să nu mâncați din toți pomii din grădină?'” Când Eva a răspuns că restricția se referea numai la pomul din mijlocul grădinii și că porunca avea legătură cu un pericol de moarte, Satan a afirmat contrariul Cuvântului lui Dumnezeu spunând: „Hotărât că nu veți muri ...”

Observați cum vine Satan: întâi de toate, el *pune sub semnul întrebării* Cuvântul lui Dumnezeu.

La fel vine și la noi. El pune întrebarea: „Oare a zis Dumnezeu cu-adevărat că nu e voie să procedezi așa? Dar ce e rău în a face asta? Aceste porunci biblice sunt învechite. Ele au fost scrise pentru acel timp și pentru acea cultură în care a trăit Pavel. Mai mult ca sigur că Dumnezeu nu a vrut ca noi, cei din secolul douăzeci și unu, să interpretăm acele interdicții în mod literal, etc., etc.”

Întâlnim tineri și bătrâni care pun mereu astfel de întrebări, fără ca ei să-și dea seama, câtuși de puțin, că au

devenit purtătorii de cuvânt ai lui Satan. Chiar și atunci când cugetul lor îi sensibilizează, că ceva este greșit, continuă să se bazeze pe propria lor argumentare și iscodesc mereu, căutând posibilitatea comiterii unor fapte care sunt interzise de Dumnezeu.

Când există anumite porunci sau când anumite lucruri sunt interzise de Dumnezeu, în Cuvântul Său, putem fi siguri că El are motive bine întemeiate pentru emiterea acelor porunci sau acelor interdicții. Satan însă întotdeauna ne face să ne întrebăm dacă Dumnezeu chiar s-a referit la aceasta, etc.

Care e scopul final spre care țintește Satan atunci când ne face să ne îndoim de Cuvântul lui Dumnezeu? Exact același care a fost și în cazul Evei – de a ne îndepărta de Domnul și de a ne face să ajungem într-o stare în care Dumnezeu ne va respinge și ne va alunga din prezența Lui, așa cum s-a întâmplat și în cazul lui Adam și a Evei.

Odată, Isus a spus că **Satan** este un **hoț**. Satan nu fură bani, pentru că știe că banii n-au nicio valoare în veșnicie. El ***fură numai ceea ce are valoare veșnică*** – în primul rând sufletele oamenilor. Isus a mai spus în continuare că Satan nu numai că fură, dar mai apoi ***ucide și distruge ceea ce a furat*** (Ioan 10:10). În același verset, Isus a precizat că, prin contrast, El a venit să ne dea o viață abundentă.

Nu este uimitor faptul că din mulțimea celor peste 6 miliarde de oameni, care trăiesc astăzi în lume, mai mult de 99% preferă să creadă minciunile lui Satan și să-l asculte pe el decât să creadă în Isus Hristos și să se supună Cuvântului lui Dumnezeu? Aici putem vedea cât de teribilă este activitatea lui Satan prin care înșală masele largi de oameni, convingând-i că nu este grav să nu te supui Cuvântului lui Dumnezeu.

Când oamenii beau alcool pentru prima dată, fumează prima țigară sau încep să ia droguri (ca heroina sau cocaina) crezi că îi avertizează Satan că aceste practici le vor distruge trupul și mintea, aici pe Pământ, iar în final, în veșnicie, le va trimite sufletul în Iad unde vor fi chinuiți în veci de veci? Nu. El **nu** le spune adevărul, deoarece informarea lor corectă i-ar trezi la realitate. Le spune ceea ce le place oamenilor să audă: că va fi ceva nostim, ceva distractiv, ceva de dorit. Așa a lucrat și în cazul Evei.

Așa înșală el, în zilele noastre, milioane de tineri din întreaga lume. Indiferent dacă e vorba de comiterea unor păcate sexuale sau de furt, sau de altceva, Satan spune: „Ce-i rău în asta? Nu te lua după ideile demodate din secolul nouăsprezece”, etc. Când îți apar astfel de gânduri, inoculate de Satan, să fii foarte atent. El vrea să te nenorocească. Acela e scopul lui final.

Vedem în *versetul 6*, din *Geneza capitolul 3*, că de-ndată ce Eva „a văzut că fructul era bun de mâncat”, **trupul** ei a fost atras înspre acel pom. Acel fruct oprit are multe reprezentări echivalente în secolul douăzeci și unu. În viața de zi cu zi constatăm că trupurile noastre sunt atrase de multe lucruri pe care le-a interzis Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu continuă, spunând că Eva a constatat faptul că pomul era și „*plăcut de privit*”. Constatăm că multe din lucrurile pe care Dumnezeu ni le-a interzis sunt *plăcute ochilor* noștri.

Se spune mai departe că Eva a găsit atrăgător pomul și pentru ceea ce promitea fructul acelui pom **intelectului** ei. A văzut fructul ca pe ceva care ar putea să o facă înțeleaptă. *Mintea* noastră, de asemenea, este *atrasă* de multe lucruri pe care le-a interzis Dumnezeu. Fii foarte atent când trupul și mintea îți sunt atrase de ceva despre care *conștiința* îți spune că este greșit.

Sunt sigur că în acel moment conștiința Evei i-a spus clar că ceea ce intenționa să facă era greșit. Știa foarte bine că Dumnezeu îi spusese să nu mănânce din acel fruct. Însă acțiunea ei practică care a fost? Deoarece atât trupul, cât și mintea ei doreau fructul, ea s-a convins pe sine însăși că nu era nimic rău în a-l mânca. Și-a ucis astfel conștiința, a luat fructul și l-a mâncat.

Ce a realizat Satan prin faptul că a determinat-o pe Eva să păcătuiască? Cu mult timp în urmă, Satan însuși căzuse din prezența lui Dumnezeu. Odată devenit rău, el era hotărât să-i facă răi și pe alții. Iar acum, același fenomen are loc și în rasa umană: când un om face ceva rău, el nu se mulțumește să rămână singur în răul pe care l-a comis. El vrea să-i facă și pe alții să înfăptuiască răul acela.

Aș dori să-i încurajez pe toți tinerii să citească cartea *Proverbe* din Scriptură. Aceasta e, într-adevăr, o carte bună pentru fiecare dintre voi. În *Proverbe 1:10* ni se spune: „*Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!*”

Satan a devenit rău și a vrut să o atragă și pe Eva în căderea lui. Iar când Eva a devenit părtașă acelui spirit otrăvitor, ea a vrut să îl atragă în cădere și pe soțul ei. Așa că a luat un alt fruct și i l-a dat soțului ei.

Așa s-a multiplicat răul în lume de-a lungul secolelor. Un om devine rău și îi atrage și pe alții în căderea lui.

Iată de ce trebuie să fim vigilenți întotdeauna. Uneori Satan vine la noi ca un leu care răcnește. Dacă ar veni întotdeauna ca un leu care răcnește l-am recunoaște cu ușurință. Însă el nu vine mereu în felul acesta. Uneori vine într-un mod lingusitor, ca un „înger de lumină” (*2 Corinteni 11:14*); și *atunci* trebuie să fim noi cu-adevărat precauți.

Gândiți-vă la momentul în care Isus le-a spus ucenicilor Săi că El urma să sufere și să moară pe cruce, iar Petru I-a răspuns: „nu, Doamne, nu lăsa să ți se întâmple așa ceva”. Ce a făcut atunci Isus? S-a întors imediat și i-a spus lui Petru: „*Înapoia Mea, Satano*” (*Matei 16:23*). El a recunoscut faptul că sugestia de a evita moartea pe cruce era glasul lui Satan, chiar dacă glasul acela venea prin Petru.

Isus știa că El *trebuia* să meargă la cruce, deoarece crucea era singura Cale prin care păcatele oamenilor puteau fi iertate. Însă Petru nu vedea clar adevărul acesta. El a fost bine intenționat, dar nu și-a dat seama că, în acel moment, cel care vorbea prin el era Satan care încerca să-L oprească pe Isus de la moartea Sa răscumpărătoare. Da, Satan poate să vină la noi chiar printr-un prieten apropiat și să ne sugereze ceva care, omeneste vorbind, pare a fi un sfat plin de afecțiune și bun. Așa că trebuie să fim vigilenți tot timpul.

Cea mai importantă parte a omului nostru lăuntric este *conștiința*; și este de o importanță vitală, pentru fiecare dintre noi, să ne dorim cu ardoare o conștiință sensibilă – una care să ne dea avertismente *puternice*, chiar și la greșeli *mici*.

Uitați-vă la tălpile piciorușelor unui bebeluș. Cât sunt ele de moi și de delicate! Comparați-le cu tălpile propriilor voastre picioare. Câtă diferență! Ale voastre au devenit așa de tari. Poate fi la fel și în cazul conștiinței voastre.

Când v-ați născut ați avut o conștiință delicată – exact ca acele tălpi gingașe ale unui bebeluș; aceasta era sensibilă chiar și la cel mai mic rău pe care-l făceați. Însă, pe măsură ce ați crescut, ați început să spuneți minciuni, să înșelați, să furați lucruri, să-i răniți pe alții în multe feluri, să copiați la lucrările de control la școală, să vă

răzvrătiți împotriva părinților voștri și să faceți multe alte lucruri rele. Ați început, astfel, să vă ucideți conștiința până când ea a devenit tare și insensibilă la păcat – asemenea tălpilor picioarelor voastre.

Prin apostolul Pavel, Scriptura ne îndeamnă „să nu lăsăm pe Satana să aibă un câștig de la noi; căci nu suntem în neștiință despre planurile lui” (2 Corinteni 2:11).

Satan a venit atât de ingenios la Eva, ispitind-o cu ceva ce arăta atât de atrăgător, iar în final a distrus-o. Astăzi Satan vine în același mod, pentru a ne distruge: nu numai cu lucrurile pe care le-am menționat, dar și cu forme mult mai directe de închinare satanică. El duce oamenii în rătăcire prin vrăjitorie, prin diverse jocuri pe calculator (cum ar fi „Închisori subterane și diavoli”), prin chemarea duhurilor celor morți, prin astrologie, prin horoscoape, prin ghiciri în palmă, etc., etc. Prin toate aceste mijloace, Satan încearcă să acapareze mintea și inima oamenilor.

Idolatria, de asemenea, îi aduce pe oameni în legătură cu Satan, deoarece în spatele fiecărui idol este un diavol (vezi 1 Corinteni 10:19-20) – chiar dacă acel idol are un nume inofensiv ca „Pruncul Iisus”, „Maica Domnului” sau un alt nume înșelător. Dumnezeu urăște idolatria tocmai datorită contactului care se realizează, prin ea, între om și Satan și ne poruncește să evităm *orice formă* a închinării la idoli (Exodul 20:4-5; 1 Corinteni 10:14; 1 Ioan 5:21).

O altă metodă prin care Satan întinează mințile tinerilor este cea a filmelor video și a programelor de televiziune. Când vedeți toate acele scene de sex și de violență nu aveți, după aceea, visuri de noapte în legătură cu acele scene? În urma vizionării vă alegeți atât cu coșmaruri înfricoșătoare, cât și cu vise murdare. Prin

aceste căi, diavolul vă penetrează mintea atât cu frică, cât și cu fapte obscene, astfel încât el vă poate distruge, treptat, întreaga viață.

Dacă Eva, simțindu-se ademenită să mănânce din pomul cunoștinței binelui și a răului, L-ar fi chemat în ajutor pe Dumnezeu, succesiunea evenimentelor ar fi fost complet alta.

Când am devenit creștin, la vârsta de 19 ani, am știut că nu trebuie să mai merg niciodată la vreun film. Într-o zi însă au venit prietenii mei cerându-mi să merg cu ei la cinematograful din baza navală (unde lucram), la un film. Atunci am observat că nu aveam curajul să le spun că, datorită faptului că devenisem creștin, nu voi mai merge la film cu ei. Așa că m-am dus cu ei, însă pe tot parcursul drumului, până am ajuns la cinematograful, m-am rugat Domnului în inima mea, spunând: „Doamne, te rog, ajută-mă. Scapă-mă din această situație. Eu nu vreau să merg la film.” Când, în sfârșit, am ajuns la cinematograful, la intrare era pus un afiș care anunța că filmul nu putea fi vizionat în seara aceea, deoarece nu primiseră încă rola filmului. L-am lăudat pe Domnul, pentru că mi-a răspuns într-un mod atât de minunat la rugăciune. Însă Domnul mi-a vorbit după aceea, spunându-mi: „Te-am ajutat de data aceasta, însă data viitoare *tu* vei fi acela care va trebui să spui „Nu””. Eram atât de încurajat de răspunsul miraculos pe care mi-l dăduse Dumnezeu la rugăciune, încât următoarea dată, când au venit prietenii să mă cheme la film, am putut spune cu ușurință: „Nu”.

Când Dumnezeu a venit în grădina Edenului și le-a vorbit lui Adam și Evei, confruntându-i cu păcatul lor, l-a blestemat pe Satan, spunându-i: „sămânța ei [a femeii] îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul” (*Geneza 3:15*). Această dublă zdrobire a avut loc la

Golgota. Isus Hristos a fost născut dintr-o femeie și a „zdrobit capul” lui Satan, prin victoria Sa definitivă, la Calvar; iar Satan a „zdrobit călcâiul” lui Isus, prin piroanele care L-au ținut pe Isus pe cruce.

Vedem, astfel, că *Geneza 3* se termină cu un mesaj al speranței, și anume: că Satan nu va stăpâni peste om pentru totdeauna. Isus a venit și l-a înfrânt pe Satan. Din această cauză, Isus poate să-i elibereze acum pe toți oamenii de sub stăpânirea lui Satan.

Fiind conștient de înfrângerea vrăjmașului, tu trebuie să iei acum atitudine și să nu îi mai permiți vreodată lui Satan să aibă vreun control asupra vieții tale. Conștiința ta care a ajuns nesimțitoare poate deveni din nou sensibilă, ca a unui copilăș, dacă crezi că Isus Hristos, murind pe cruce, a anulat orice putere a lui Satan asupra ta.

Biblia îl numește Pârâș (Acuzator) pe Satan (*Apocalipsa 12:10*). El va continua să te acuze în legătură cu eșecurile și păcatele tale din trecut, chiar dacă ai mărturisit acele căderi lui Dumnezeu, poate chiar de sute de ori până acum. Singura modalitate prin care poți birui acuzațiile lui Satan este prin mărturisirea tuturor păcatelor înaintea lui Dumnezeu și prin credința că Dumnezeu va împlini ceea ce a promis – că te va curăța pe deplin prin sângele lui Isus vărsat pentru tine la cruce (vezi *1 Ioan 1, versetele 7 și 9*). Principala *metodă* prin care Satan îi hărțuiește pe copiii lui Dumnezeu este *acuzația*. Pentru a-l birui pe Acuzator trebuie să cunoști Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu este nevoie de multiple mărturisiri ale aceluiași păcat. De îndată ce ți-ai mărturisit păcatul *O SINGURĂ DATĂ*, Dumnezeu este credincios să te ierte *imediat*. Iată cum îl poți birui pe Satan la momentul prezent:

spunându-i că *TOT* trecutul tău a fost șters prin sângele lui Hristos (vezi *Apocalipsa 12:11*).

Isus a murit nu numai pentru a-ți *ier*ta păcatele, ci și pentru a te *elibera* de sub autoritatea lui Satan, care te-a înrobit prin atât de multe obiceiuri rele. Amintește-ți: capul lui Satan a fost zdrobit cu desăvârșire de către Mântuitorul tău.

Aleluia!

Capitolul 4

DE CE NU L-A NIMICIT DUMNEZEU PE SATAN

Pentru început, să vedem ce anume îl **degradează** pe om, reducându-l până la nivelul unui animal?

Răspunsul îl găsim în *atitudinea* omului, de a fi interesat numai de nevoile lui trupești și de existența lui materială. Care sunt interesele unui animal? Mâncarea, odihna și satisfacerea sexuală – cam asta e tot ce îl interesează. Iar când un om este interesat numai de aceste lucruri putem să spunem că el a decăzut la o stare care este specifică animalelor.

Însă Dumnezeu nu l-a creat pe om pentru a fi doar un altfel de animal. Pe de altă parte, vedem că nici educația nu îl face pe om superior animalelor, deoarece chiar și oamenii cu multă educație se comportă câteodată ca animalele.

Există o parte lăuntrică în noi care este mai profundă chiar și decât mintea noastră. Această parte se numește duh sau spirit. Duhul nostru ne face conștienți de Dumnezeu.

Când Dumnezeu l-a creat pe om, l-a creat cu o voință liberă. El i-a dat omului libertatea de alegere.

Când Lucifer a fost creat ca înger, și el a fost înzestrat cu libertatea de alegere. De aceea a putut el să spună: „mă voi ridica deasupra tronului lui Dumnezeu”.

Existau multe alte fapte create de Dumnezeu care nu aveau voință liberă. Stelele și planetele, de exemplu. De mii de ani, planetele din sistemul nostru solar nu s-au revoltat niciodată împotriva legilor lui Dumnezeu. De ce? Pentru că ele nu au libertatea de alegere. Pe de altă parte, planetele nu pot deveni copii ai lui Dumnezeu. Pentru ca cineva să devină un copil al lui Dumnezeu, el trebuie să fie creat cu voință liberă ca să poată alege ceea ce vrea, într-un mod spontan.

Însă pericolul libertății de alegere este că poți folosi această libertate pentru propria ta plăcere și pentru a fi neascultător față de poruncile lui Dumnezeu. Însă Dumnezeu a fost dispus să-Și asume acest risc, deoarece El dorea copii ascultători; și aici Satan are un anumit rol în planul lui Dumnezeu.

Tot haosul, confuzia, bolile și răul din lume sunt rezultatul direct al nesupunerii omului față de Dumnezeu și a ascultării de diavol în grădina Edenului.

Atunci ne putem întreba: „Dacă Satan este cauza fundamentală a tuturor problemelor din lume, atunci de ce nu-l distruge Dumnezeu pe Satan?”

Ei bine, sper să avem măcar atâta încredere în Dumnezeu, încât să acceptăm ideea că înțelepciunea Lui e mai mare decât a noastră. Înțelepciunea noastră este ca o ceșcuță de apă, în timp ce a lui Dumnezeu este ca un ocean.

Putem fi siguri că Dumnezeu, dacă i-a permis lui Satan să existe și să fie activ pe Pământ, trebuie să aibă un motiv bine întemeiat pentru aceasta.

De fapt, Dumnezeu face ca activitatea rea a lui Satan să fie întoarsă înspre realizarea anumitor lucrări bune în sfînții Lui. De aceea îi permite lui Satan să existe.

Unul dintre motivele pentru care Dumnezeu îi permite lui Satan să fie cauza atâtor rele, pagube și suferințe pe Pământ este acela că oamenii, ca o consecință a acestor rele, se vor întoarce la Dumnezeu. Ținând seama de egocentrismul în care se află omul, în urma căderii în păcat, putem stabili cu ușurință o prognoză a comportamentului uman în condițiile în care viața pe Pământ ar fi foarte confortabilă: fără boli, suferințe, sărăcie sau mizerie. Este foarte probabil că în acele condiții nu s-ar găsi nici un om care, cel puțin, să se gândească la Dumnezeu!

Tot ce permite Dumnezeu are un scop. Citim în Vechiul Testament că în pustie israeliții, atunci când au uitat de Dumnezeu, au fost mușcați deodată de șerpi veninoși. Atunci ei s-au întors imediat la Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a vindecat (*Numeri 21*). Nu a fost oare folositoare prezența acelor șerpi veninoși, ca să-i determine pe oameni să se întoarcă la Dumnezeu?

Am auzit despre experiența pe care a avut-o un om de afaceri, care cândva fusese aproape de Dumnezeu. Însă, pe măsură ce afacerea lui prospera, el s-a îndepărtat de Dumnezeu. Prezbiterii bisericii i-au vorbit în mod repetat și au încercat să-l întoarcă înapoi la Domnul. Însă el era prea ocupat cu afacerea lui. Într-o zi, un șarpe veninos l-a mușcat pe cel mai mic dintre fiii lui și copilul a ajuns grav bolnav. Chiar și doctorii au renunțat la orice speranță. Atunci tatăl a devenit foarte îngrijorat și a trimis după unul din prezbiterii bisericii ca să se roage pentru copil. Prezbiterul respectiv era un om înțelept. A venit și s-a rugat astfel: „Doamne, Ți mulțumesc că ai trimis acel șarpe să-l muște pe copilul acesta – pentru că eu n-aș fi putut să conving familia aceasta să se mai gândească la Tine; dar ceea ce n-am putut eu face în șase ani, a făcut acest șarpe într-un moment! Acum, că ei și-au

învăţat lecţia, Doamne, vindecă-le, te rog, copilul şi ajută-i să nu mai aibă niciodată nevoie de şerpi care să le aducă aminte de Tine.”

Sunt oameni care nu se gândesc la Dumnezeu până când, într-o zi, ei se trezesc că au fost internaţi de urgenţă la spital cu cancer. Apoi, dintr-o dată, ei încep să se gândească la Dumnezeu şi se întorc la Hristos şi sunt născuţi din nou. Bolile incurabile, bolile cronice, sărăcia şi multe alte rele din această lume sunt toate folosite de Dumnezeu pentru a-i întoarce pe oameni de la păcatele lor, ca locuinţa lor veşnică să fie Cerul. Aşa foloseşte Dumnezeu tocmai lucrările rele ale lui Satan pentru a scoate suflete din ghearele lui, asigurând acelor suflete mântuirea pentru veci de veci. Astfel demonstrează Dumnezeu, din nou şi din nou, faptul că răul produs de Satan se întoarce, în final, împotriva lui Satan însuşi.

De asemenea în viaţa noastră, a credincioşilor, Dumnezeu întoarce lucrările rele ale lui Satan înspre curăţirea şi sfinţirea noastră.

Gândiţi-vă la exemplul focului. Ştim că, de-a lungul istoriei, milioane de oameni au murit arşi de foc. Cu toate acestea nimeni nu s-a oprit vreodată din folosirea focului, deoarece gătitul mâncării şi funcţionarea automobilelor, avioanelor, utilajelor, etc., se face cu ajutorul focului. Focul este folosit şi pentru curăţirea aurului – acesta nu ar putea fi curăţit prin nicio altă metodă. Aşadar, focul poate avea utilizări foarte bune.

De asemenea, gândiţi-vă la electricitate. Milioane de oameni au murit electrocuţi. Putem afirma cu certitudine că electricitatea este foarte periculoasă. Cu toate acestea ştim cu toţii că ea poate fi pusă în slujba unor scopuri foarte utile. Aşa stau lucrurile şi în privinţa lui Satan.

Adam și Eva, când au fost creați, erau *inocenți*. Pentru a ajunge să fie ***sfînți*** trebuiau să facă o alegere; și pentru a face o ***alegere*** ei trebuiau să fie *ispitiți* – ca să poată refuza neîncrederea față de Dumnezeu și pofta, alegând, în schimb, încrederea în Cuvântul lui Dumnezeu și stăpânirea de sine. Acesta a fost motivul pentru care Dumnezeu i-a permis lui Satan să intre în grădina Edenului și să îi ispitească.

Crezi că ar fi fost dificil pentru Dumnezeu să îl împiedice pe Satan să intre în acea grădină? Nu, deloc. Însă, *fără* ***ispitire***, Adam nu ar fi putut deveni ***sfânt***. Ar fi rămas ***inocent*** pentru totdeauna.

Există o mare diferență între *inocență* și *sfîntenie*. Inocența este ceea ce vezi într-un copilăș. Dacă vrei să știi cum a fost Adam când a fost creat, uită-te la un copilăș – inocent și neștiutor în ce privește binele și răul.

Un copil mic este inocent, dar nu este sfânt, nu este desăvârșit. Pentru ca să devină desăvârșit, acel copil va trebui să crească și să facă anumite *alegeri*, *refuzând răul și alegându-L pe Dumnezeu*.

Numai atunci ne dezvoltăm caracterul când, în mintea noastră, ***refuzăm să cedăm în fața ispitei***. Tu ai ajuns să fii ceea ce ești, datorită alegerilor pe care le-ai făcut până acum în viața ta.

Dacă alți oameni din jurul tău sunt mai buni decât tine, aceasta se datorează faptului că ei au luat decizii mai bune pentru viața lor decât deciziile pe care le-ai luat tu pentru viața ta. Noi toți facem alegeri în fiecare zi – și acele alegeri determină ceea ce vom deveni în final.

În grădina Edenului, Eva a făcut o alegere. Practic, prin decizia luată, ea a spus în mod implicit următoarele: „Mai degrabă îmi satisfac dorințele trupești și accept ceea ce-mi oferă Satan decât să fiu limitată de restricțiile pe

care mi le-au impus poruncile lui Dumnezeu. Vreau să fiu liberă.”

Însă a devenit liberă? Nu. Ea a devenit o sclavă a lui Satan. Numai *ascultarea* de poruncile lui Dumnezeu ne poate face cu adevărat liberi.

În acea zi, în Eden, Adam și Eva au luat o decizie foarte importantă care a produs efecte pe termen lung, atât pentru toată durata vieții lor, cât și pentru cea a generațiilor următoare. Toate deciziile au consecințe – uneori consecințe care, din nefericire, îi afectează și pe urmașii noștri. Adam și Eva, ca urmare a deciziei lor, au trăit experiența amară de a fi îndepărtați din prezența lui Dumnezeu pentru tot restul vieții lor.

Așa că, să nu-ți imaginezi că nu *au importanță acele mici **alegeri** din viața ta* cotidiană și nu te gândești că nu vei culege în viitor roadele atitudinilor și faptelor pe care le semeni acum în ogorul vieții tale. Dumnezeu va permite să fii încercat și ispitit; și în acest scop îl lasă liber și activ pe Satan.

Permiteți-mi să vă arăt un exemplu din Vechiul Testament, din cartea lui Iov. În *capitolul 1* citim despre o conversație care a avut loc în Cer între Dumnezeu și Satan. Această conversație a afectat într-un mod dramatic experiența de viață a lui Iov. Din acest exemplu, noi putem învăța multe despre lucrările lui Satan.

În *Iov 1:6* citim că într-o zi fiii lui Dumnezeu (îngerii) au venit să se prezinte înaintea Domnului. Satan a venit și el printre ei. Dumnezeu l-a întrebat de unde vine.

Ascultați răspunsul lui Satan. El a spus că a vizitat diferite locuri de pe Pământ. Știați că Satan este activ în lumea aceasta chiar și acum?

Mulți oameni trăiesc cu ideea că Satan locuiește în Iad. Dacă ar fi adevărat, atunci n-ar putea să ne tulbure pe noi, aici pe Pământ.

Satan însă nu locuiește în Iad.

Biblia ne învață că există trei ceruri. Primul cer este ceea ce noi numim „spațiu cosmic”. Al treilea Cer este prezența nemijlocită a lui Dumnezeu (2 Corinteni 12:2). Când Satan a fost îndepărtat din prezența nemijlocită a lui Dumnezeu (al treilea Cer), el a fost dat jos în *al doilea cer* (Efeseni 6:12), și nu în Iad. Din al doilea cer, el are libertatea să vină oricând pe Pământ. De aceea a putut el să vină în grădina Edenului; și de aceea el și demonii lui pot veni pe Pământ chiar și astăzi.

Biblia spune că Satan dă târcoale ca un leu care răcnește, căutând oameni pe care să-i devoreze. El caută tot timpul să ispitească tinerii, pentru ca aceștia să facă alegeri greșite. Astfel, Satan vrea să pătrundă în viața lor ca să-i jefuiască de puritatea, de sinceritatea și de integritatea lor și să le distrugă astfel caracterul, iar în final să-i ia cu el în chinurile veșnice ale Iazului de Foc.

Iată de ce cutreieră Satan de jur-împrejurul Pământului.

Poți fi sigur că Satan îi ține pe oameni sub observație; pe fiecare om în parte. Te-a urmărit din copilărie și a căutat tot timpul să te ispitească să faci răul și să faci alegeri greșite, ca să te poată nenoroci. El a fost acela care ți-a șoptit să copiezi la lucrările de control, să porți dușmănie împotriva altora, să spui minciuni părinților și profesorilor tăi, să furi lucrurile altora, să citești cărți obscene, etc.

În cartea *Iov* vedem, mai departe, că Dumnezeu i-a spus lui Satan: „Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și

curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău". Așa cum era de așteptat, Satan știa totul despre Iov. De fapt, Iov era numărul unu pe „lista neagră” a lui Satan. Așa că Satan a răspuns, spunând: „*Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui acoperă țara*” (Iov 1:8-10).

Aici avem o lecție minunată pe care o putem învăța: *Dumnezeu pune un zid protector în jurul copiilor Săi – un zid triplu: în jurul trupului lor, în jurul familiilor lor și în jurul posesiunilor lor.*

Este un privilegiu binecuvântat de care ne putem bucura, în calitate de copii ai lui Dumnezeu, de a avea ridicată în jurul nostru această gardă care ne asigură protecție divină în cele trei domenii. Scriptura ne spune în *Proverbe 18:10* că Numele Domnului este un turn tare, în care cel neprihănit poate fugi și poate găsi protecție. Există o siguranță enorm de mare în Numele lui Isus. Satan nu se teme de nici un alt nume decât de Numele lui Isus Hristos, Persoană care l-a înfrânt la crucea Golgotei. Când viața noastră este predată lui Hristos, putem folosi Numele Lui pentru a ne împotrivi lui Satan. Biblia spune: „*Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi*”.

Citim mai departe, în cartea lui Iov, că Dumnezeu i-a permis lui Satan să îl atace pe Iov, provocând daune sănătății, familiei și posesiunilor lui. Cu alte cuvinte, Dumnezeu a deschis câte puțin, pentru o vreme, fiecare dintre zidurile protectoare, pentru a-i permite lui Satan să intre și să-l încerce pe Iov. De ce a făcut Dumnezeu aceasta? Pentru ca Iov să poată „*ieși curat ca aurul*” (Iov 23:10). După ce s-a terminat încercarea, citim că Iov a devenit un om mai smerit și mai evlavios, având caracterul curățit de toată autoîndreptățirea pe care și-o atribuisse înainte.

Din același motiv ne lasă Dumnezeu și pe noi să fim încercați: pentru ca, din aceste încercări, să ieșim mai curați, mai smeriți, mai evlavioși, mai iubitori și mai buni, mai milostivi și mai puțin autoîndreptățiți; deci mai asemănători cu Însuși Isus.

Prin urmare, văzând cum agresiunile satanice sunt întoarse înspre binele copiilor lui Dumnezeu, putem înțelege că, dacă raportarea noastră este cea corectă, Satan nu poate face altceva decât să servească unui **scop** foarte util – acela de *sfințire a vieții* noastre.

Toate acestea ne învață cel puțin două lucruri:

În primul rând: fără permisiunea lui Dumnezeu, Satan nu se poate atinge niciodată de vreun copil al lui Dumnezeu – nici de trupul lui, nici de familia lui și nici de posesiunile lui.

Iar *în al doilea rând:* oricând i se permite lui Satan să ne atingă sau să ne rănească în vreun fel, aceasta are întotdeauna scopul ca noi să putem deveni mai asemănători cu Hristos, mai liberi de lucrurile temporare, pământești și cu mintea mai mult îndreptată înspre Cer.

Nu-i așa că e o mare încurajare pentru noi să știm că Tatăl nostru Cerească are controlul deplin, chiar și asupra acțiunilor rele pe care le întreprinde Satan împotriva noastră?

Vreau să vă spun vouă tuturor, tinerilor, că, dacă vă predați viața lui Dumnezeu, veți avea întotdeauna acest zid de protecție triplu în jurul *trupurilor*, a *familiilor* și a *posesiunilor* voastre. Fără permisiunea lui Dumnezeu, Satan nu va putea trece prin nici unul dintre aceste ziduri; și oricând i se va permite lui Satan să pătrundă, puteți fi siguri că aceasta va fi înspre binele vostru.

Vedem deci că Biblia ne dă o învățătură clară despre Satan și despre lucrările lui – nu ca să ne înspăimânte, ci ca să ne ajute să vedem scopul pentru care Dumnezeu îl lasă pe Satan să existe.

Capitolul 5

METODELE LUI SATAN

Dacă tu, ca persoană tânără, nu știi cum să i te împotrivești diavolului în viața ta, această neștiință nu numai că îți poate nenoroci viața pe acest Pământ, dar, mai mult decât atât, îți poate distruge și destinul veșnic. *Satan nu va aștepta ca tu să te maturizezi, înainte de a porni atacurile împotriva ta.* El a început deja să atace și este activ chiar acum. Așa că este de-o importanță vitală pentru tine să cunoști cât mai multe despre metodele lui.

Din nefericire, majoritatea oamenilor își formează o idee despre diavol fiind inspirați mai degrabă din reclamele de la televizor decât din învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea, ei se gândesc la Satan ca la un personaj hidos, inofensiv de altfel, cu coarne, cu gheare și cu o coadă verde în formă de furcă. Însă nicăieri în Biblie nu citim că Satan ar avea o formă așa de respingătoare. Satan este duh, o persoană din lumea spirituală, și este mult prea șiret pentru a veni într-o asemenea formă care să-i facă pe oameni s-o ia la fugă dinaintea lui. Dacă ar veni așa, cum ar putea el să-i ducă pe oameni în rătăcire?

Din contră, Satan este o persoană necinstită, care se aseamănă mai mult cu un șarlatan; el îți câștigă mai întâi *încrederea* iar apoi te înșală. Biblia spune că Satan „se preface într-un înger de lumină” – într-unul deosebit de atrăgător – și pentru că el vine ca „înger de lumină” este numit cel „care înșală întreaga lume” (Apocalipsa 12:9).

Permiteți-mi să vă iau ca exemplu practicile de *karate*. Majoritatea oamenilor cred despre karate că este doar o formă a artelor marțiale, o metodă de autoapărare, etc. Însă adevărul întreg este altul. Exact ca *yoga*, care pare a fi doar un exercițiu fizic și care îi atrage însă pe oameni la idolatrie (învățându-i să se închine Soarelui), în același fel și în spatele practicii karate sunt *forțe demonice*. Există anumiți demoni care sunt atașați acestei practici, karate, și eu am văzut manifestarea lor atunci când m-am rugat pentru oameni posedați de demoni. Însă, când acești demoni intră în oameni, ei se prezintă întotdeauna ca mesageri inofensivi ai unor lucruri *aparent* bune, cum ar fi autoapărarea.

În grădina Edenului, Satan a venit la Eva într-un mod fermecător și foarte îmbietor. Dacă ar fi fost respingător, Eva ar fi fugit de el.

Observați faptul că atât la începutul Vechiului Testament, cât și la începutul Noului Testament apare scena ispitirii de către Satan: ispitirea lui Adam și Eva, la începutul Vechiului Testament (*Geneza capitolul 3*) și ispitirea lui Isus, la începutul Noului Testament (*Matei capitolul 4*). Acest fapt ne arată importanța pe care o acordă Biblia cunoașterii de către noi a metodelor vrăjmașului.

Dacă vom urma exemplul lui Adam și Eva, în modul în care s-au confruntat ei cu Satan, vom cădea în mod sigur, dar dacă urmăm exemplul lui Isus, în modul în care S-a confruntat El cu Satan, vom birui.

Imediat după ce Isus a fost botezat în apă și uns de Duhul Sfânt, chiar înainte de a începe lucrarea Sa publică, primul lucru pe care-l citim este că El a fost dus de Duhul Sfânt în pustie ca să fie ispitit de diavolul (*Luca 4:1*).

Este într-adevăr uimitor faptul că Duhul Sfânt l-a condus pe Isus să-l întâlnească pe diavol. Cineva s-ar putea gândi că Duhul Sfânt îi conduce pe oameni numai pe vârfuri de munte, pentru a le da viziuni și revelații despre Dumnezeu și despre Cer!!! Da, El ne conduce în astfel de locuri, dar El ne conduce și în locuri unde putem fi ispitiți de Satan.

Bineînțeles că Duhul Sfânt nu ne va călăuzi niciodată în locuri care sunt dăunătoare pentru noi. Putem astfel înțelege, din acel singur verset al Scripturii (*Luca 4:1*), că ispitirile, dacă le biruim, sunt folositoare pentru noi. Altfel, Duhul Sfânt nu l-ar fi dus pe Isus în pustie pentru a fi ispitit de Satan și nu ne-ar călăuzi nici pe noi în situații în care să fim ispitiți. Dumnezeu nu ispitește pe nimeni, dar El permite să fim ispitiți de Satan.

Observați momentul, temporizarea, ispitirilor lui Satan:

El a venit la Isus chiar după ce Isus postise timp de patruzeci de zile și nopți, când El a fost flămând. Satan încearcă să ne atace tocmai atunci când suntem extenuați din punct de vedere fizic sau când avem parte de unele presiuni mentale sau emoționale în viața noastră.

În al doilea rând, observăm că Satan a venit la Isus după ce Domnul fusese uns cu Duhul Sfânt și auzise vocea de aprobare din Ceruri. De aici învățăm că Satan vine să ne ispitească de îndată ce am avut o perioadă de mari binecuvântări din partea lui Dumnezeu.

Deci haideți să fim vigilenți la diversele tactici ale lui Satan. După ce Dumnezeu ne-a binecuvântat într-un mod extraordinar, Satan va veni să ne testeze, încercând să ne *înalțe* în mândrie. Sau, când am căzut la un examen, când suntem bolnavi sau epuizați fizic, el va veni să ne testeze, încercând să ne *cufunde* în descurajare.

Ambele stări, pe care încearcă să ni le inducă Satan, au scopul de a ne face să păcătuim.

Ca un mare avantaj, Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost dat deja, astfel că putem cunoaște *dinainte* uneltirile și vicleșugurile lui Satan. Cuvântul lui Dumnezeu ne arată cum anume dă târcoale Satan și cum atacă, ce fel de momente și împrejurări folosește, cum își ademenește victimele și ce le propune. Scriptura ne arată cum au fost **înșelați alții** și cum a **biruit Isus**.

Care sunt fronturile de atac ale lui Satan?

În primul rând, vedem că el L-a ispitit pe Isus prin **dorințele** Sale trupești, legitime. Satan i-a sugerat lui Isus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să devină pâini”.

Așa vine Satan și la noi. Ne ispitește să ne satisfacem nevoile trupești *legitime*, prin modalități *nelegitime*. Însă Isus a fost vigilent și a răspuns: „*Este scris...*”

Cu mii de ani înainte de acest incident, când Satan a venit la Eva, el a pus sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu, spunând: „*Oare a zis Dumnezeu...?*”.

Știi că există o *singură* carte în lume pe care Satan o urăște din toată inima? Este Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia. Și de ce o urăște? Pentru că ea ne descoperă cum s-a transformat el, din Lucifer în Satan, îi demască toate vicleșugurile și, lucrul cel mai important: ne spune totul despre înfrângerea lui definitivă la crucea Golgotei, precum și despre judecarea lui finală, când va reveni Hristos pe Pământ.

De aceea urăște Satan Biblia și încearcă mereu, prin toate mijloacele, să-i împiedice pe oameni s-o citească; astfel că oamenii, decât să citească Biblia, mai degrabă citesc un roman sau o comedie. Vrajmașul știe că

acele romane și comedii nu te pot ajuta să ieși biruitor asupra lui, pe când Biblia dispune de acest potențial.

Când a venit Isus pe Pământ, El S-a făcut om, ca noi, și „a fost ispitit în toate lucrurile ca și noi” (*Evrei 2:17; 4:15*). De ce? Pentru a putea fi un exemplu pentru noi. Pentru ca porunca „*Vino după Mine!*” să fie una accesibilă pentru noi.

Iar în incidentul ispitirii Lui în pustie, care este exemplul pe care îl putem urma? Acela de a rosti numai Cuvântul lui Dumnezeu când suntem ispitiți de Satan. Isus nu a stat la taifas cu Satan, așa cum făcuse Eva. El nu a purtat o discuție despre faptul că avea sau nu nevoie de hrană pentru trupul Său sau despre calitatea mâncării, despre necesitatea ei, etc. El a fost preocupat numai de ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Dragii mei prieteni, vreau să vă spun că, dacă trăirea voastră, în viața de zi cu zi, va fi bazată pe acest *principiu unic*, care spune: „Vreau să știu ce anume a spus Dumnezeu în Cuvântul Său în privința lucrurilor aflate în discuție! Numai acest Cuvânt este autoritatea finală pentru mine”, atunci întotdeauna îl veți birui pe Satan, așa cum l-a biruit Isus. De fapt, ca răspuns la toate cele trei ispitiri, cu care a venit Satan, Isus a citat Cuvântul lui Dumnezeu.

Aici vedem contrastul dintre Eva și Isus. Atitudinea lui Isus a fost următoarea: „Cuvântul lui Dumnezeu pentru sufletul meu este cu mult mai important decât orice hrană pentru trupul meu”. Sau, cu alte cuvinte: „Nevoia de hrană nu este așa de importantă ca nevoia de a citi, a înțelege și a împlini Cuvântul lui Dumnezeu”. Aceasta e semnificația faptului că Isus, ca răspuns la ispitirea lui Satan, a citat Scriptura din Vechiul Testament: „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”.

„Ați înțeles voi toate aceste lucruri?”, dragii mei prieteni tineri? Primul principiu, prin care îl putem birui pe Satan, este acesta: Apreciem Cuvântul lui Dumnezeu la justa Lui valoare și îl considerăm mai important pentru noi decât satisfacerea ORICĂROR nevoi trupești – fie de alimentație, fie de natură sexuală, fie de orice altă natură. Dacă nu adopți această poziție, chiar de la început, atunci cu siguranță că vei fi înșelat, mai devreme sau mai târziu.

Poți fi sigur că diavolul îți va spune că este mai important să îți mănânci mâncarea decât să citești Cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi; și sunt mulți credincioși care îl cred pe diavol.

Una dintre dovezile faptului că ei cred ceea ce le spune Satan este următoarea: ei nu uită niciodată și își fac timp să ia masa (chiar de trei sau de mai multe ori pe zi), dar adeseori uită sau sunt prea ocupați să citească și să cugete la Cuvântul lui Dumnezeu.

Cine a realizat această lucrare de înșelare a credincioșilor, făcându-i astfel slabi? Fără îndoială că însuși Satan. Ce exemplu remarcabil avem în Isus care, chiar și după ce a postit patruzeci de zile, a simțit totuși că era mai important pentru El să împlinească un Cuvânt venit de la Dumnezeu decât să Își satisfacă nevoile trupești de nutriție.

Nu-i de mirare că aceia care acordă locul întâi Cuvântului lui Dumnezeu în viața lor au o trăire biruitoare, fără lacune. Apostolul Ioan le-a scris tinerilor (în *1 Ioan 2:14*): „*sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău*”. Este imposibil să-l biruiesti pe Satan în vreun alt mod. Vreau să vă încurajez pe toți să citiți și să cugetați la Scripturi în fiecare zi.

Haideți să ne uităm acum la *a doua* ispitire.

Aici Satan L-a ispitit pe Isus să se arunce de pe acoperișul Templului și să **pretindă** împlinirea

făgăduinței de protecție din partea lui Dumnezeu. Era o ispită care-L îndemna să facă ceva *spectaculos* și astfel să-Și câștige admirația multimilor, care se aflau jos în curte și care L-ar fi văzut coborând nevătămat în mijlocul lor. Ceea ce I-a sugerat Satan lui Isus era de fapt un șiretlic prin care vrăjmașul ar fi vrut să-L determine pe Isus să se sinucidă.

Satan te va ispiti adesea să faci ceva *spectaculos* pentru a obține aclamațiile altora sau, poate, pentru a-ți da ifose că ești o persoană importantă, etc. Observați că Satan a citat lui Isus chiar din Scriptură, spunând: *„este scris: 'El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră'”*.

Amintește-ți că Satan e în stare chiar să-ți citeze din Scriptură, dacă în acest fel te poate duce în rătăcire; și dacă nu cunoști ceea ce învață cu-adevărat Scripturile, te va înșela.

„Fă ceva *spectaculos* în Numele lui Hristos”, sugerează Satan. S-a întâmplat adesea că creștinismul a fost vorbit de rău, datorită faptelor stupide comise de numeroși credincioși, care citau Scripturile și Îl ispiteau pe Dumnezeu.

De exemplu, există credincioși care, având motivații greșite, cum ar fi dorința de a avea un renume că trăiesc prin credință, aplică într-un mod mecanic atitudinea de a nu lua nici un tratament când sunt bolnavi. Ei, neavând în inima lor o credință autentică venită prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu, doar își imaginează că „cred”. Așa ceva este exact ca și cum ai sări de pe Templu, așteptând ca îngerii să-ți asigure protecție supranaturală! Ei încearcă să forțeze mâna lui Dumnezeu, dar în final mor în bolile lor; iar Numele lui

Isus Hristos este hulit printre neamuri, care rămân cu ideea că creștinismul este o religie de un fanatism stupid.

Iar Satan stă în umbră și râde că a reușit să atragă încă un credincios în cursa sinuciderii, nu prin luarea unei otrăvi, ci refuzând să combată otrăvurile din organismul său prin mijloacele naturale create de Dumnezeu. Mulți dintre copiii lui Dumnezeu, care ar fi putut fi folositori în lucrarea Împărăției Lui pe Pământ, au fost ademeniți în acest mod și duși la moarte de către Satan.

Diavolul îi ispitește mereu pe oameni să facă ceva prostesc, ceva care este contrar spiritului și învățaturii Cuvântului lui Dumnezeu sau să facă ceva spectaculos. Numai prin *smerenie* îl biruim pe Satan – printr-o ascultare smerită de Dumnezeu, când *nu* căutăm în niciun fel vreo slavă pentru noi înșine.

Când Satan I-a citat lui Isus din Scripturi, Isus a citat, ca răspuns, un alt pasaj din Scripturi. El a spus: „De asemenea este scris: 'Să nu ispitești pe Domnul, Dumnezeul tău'”. Nu trebuie să Îl ispitim pe Dumnezeu făcând lucruri prostești, stupide sau inutile, așteptându-ne apoi ca Dumnezeu să ne protejeze de urmările unor astfel de nebunii!

Iar acum, în final, *a treia* ispitire.

Aici, în cele din urmă, Satan a ajuns la ceea ce și-a dorit dintotdeauna – **închinare**. El i-a spus lui Isus: „Dacă te vei arunca la pământ înaintea mea și te vei închina mie, îți voi da toată slava acestei lumi”.

Slava acestei lumi constituie o ispită colosală pentru fiecare dintre noi – bani, popularitate, onoare, poziție socială, putere, etc. Iar diavolul spune: „Care dintre acestea ai dori să fie ale tale? Spune-mi, iar eu ți le voi da. Doar pleacă-te, măcar puțin, înaintea mea și ți le voi da pe toate”.

Îți va spune: „Vrei să iei acest examen? Vrei să fii primul din clasă? Îți voi da ceea ce vrei. Doar pleacă-te înaintea mea – oferă o mită și obține întrebările dinainte, mituiește-l pe profesor și obține niște note mai bune, copiază la examen...”, etc.

Acestea sunt modalități prin care mulți se închină lui Satan în zilele noastre.

Este oare important pentru voi, tinerii, să știți despre aceste tactici ale lui Satan? Cu siguranță. Trebuie să știți că, atunci când copiați la un examen, vă închinați în mintea voastră înaintea lui Satan, spunând, în mod implicit, următoarele: „Mă voi supune ordinelor tale, Satan. Când voi fi în sala unde se dă examenul, voi avea în buzunar o fițuică”.

Există multe metode ingenioase de copiere la examene, pe care tinerii le-au descoperit în aceste zile – fiindcă Satan este foarte abil și își oferă toate viclesugurile pentru a-i ”ajuta” pe cei care vor să trișeze.

Dacă Satan i-a oferit slava acestei lumi lui Isus, crezi că ție nu ți-o va oferi? Iar pe măsură ce înaintezi în vârstă vei descoperi că Satan îți va face multe alte propuneri nemaipomenite. Sunt oameni care semnează declarații false, sunt necinstiți în activitățile financiar-contabile și se angajează în activități de escrocare – toate acestea doar pentru a câștiga niște bani în plus, pentru a câștiga mai multă popularitate sau pentru a se cățăra la o poziție mai înaltă pe scara socială a acestei lumi.

Diavolul le spune mereu oamenilor: „Spuneți-mi ceea ce vreți! Eu vă voi da acele lucruri”. Pentru astfel de ispite, Isus are un singur răspuns. El spune: „Pleacă, Satano! Căci este scris: 'Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești’” (*Matei 4:10*).

Cât de minunat este faptul că avem Cuvântul lui Dumnezeu, care să ne avertizeze în privința tuturor

acestor planuri rele ale lui Satan. Cât de binecuvântați sunteți voi, tinerilor, că puteți învăța toate acestea la o vârstă așa de fragedă!

Ce ai de gând să faci, când ești ispitit să câștigi ceva din această lume și *constați că pentru obținerea celui lucru trebuie să îți **sacrifici caracterul***? Amintește-ți de ceea ce i-a spus Isus lui Satan și urmează exemplul lui Isus; răspunde și tu prin Cuvântul lui Dumnezeu, pe care *Duhul Sfânt* ți L-a descoperit și pe care tot El ți-L pune pe inimă în acea situație concretă.

Când Satan te ispitește, spunându-ți: „Nu fi prea neprihănit...”, nu e necesar să spui adevărul în acea chestiune. Spune o mică minciună și poți câștiga ceva în această lume”, atunci tu îndrăznește și răspunde-i: „Pleacă Satan! Nu te voi asculta. Este scris *’Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești’*. Sunt, și voi rămâne, hotărât să-L urmez pe Isus”.

Satan de multă vreme își dorește ca alții să i se închine. De aceea a vrut el să fie ca Dumnezeu – deoarece știa că toată închinarea din Univers se îndreaptă către Dumnezeu. Vroia ca toți ceilalți îngeri să i se închine lui. De asemenea, el a vrut ca și rasa umană, provenită din Adam, să i se închine; și, ceea ce este șocant, el a vrut ca până și Isus să i se închine!!!

Când Satan a încercat să-L corupă pe Isus, toate manevrele lui diabolice au rămas fără rezultat, însă acele manevre nu rămân la fel de nefolositoare și în cazul multor *oameni* din zilele noastre – de fapt, prin tertipurile sale, Satan a reușit să-i corupă pe cei mai mulți dintre ei – chiar pe mulți, foarte mulți *credincioși*, care-și încalcă convingerile pentru obținerea unor profituri pământești.

Astăzi sunt milioane de oameni care se închină lui Satan. Ei nu-și dau seama că, atunci când dau curs

păcatelor sau acționează împotriva cugetului lor, ei de fapt îngenunchează înaintea lui Satan. Și de ce fac asta? Ca să câștige ceva din slava acestei lumi.

Când vrei succesul, popularitatea sau puterea – poate succesul la un examen, faima numelui tău la școală ori o anumită poziție în ierarhia socială – Satan va veni la tine și îți va spune: „Îți voi da eu ceea ce vrei. Acum fă asta. Fă aia. Du-te și spune asta. Mergi și fă cealaltă...”

Iar tu știi foarte bine că tot ce îți sugerează este rău. Însă mergi, totuși, înainte și faci ceea ce îți spune Satan, închinându-te astfel înaintea lui.

Crezi că te mai poți numi *creștin* când faci astfel de lucruri? Categorie: nu. Nici unul nu este creștin dintre aceia care îngenunchează înaintea lui Satan.

Ce trebuie să facem, dacă în anii care au trecut ne-am plecat genunchii înaintea lui Satan? Trebuie să ne pocăim de toate acele situații în care am făcut-o, să dăm înapoi ceea ce am furat sau obținut prin fraudă și să-i cerem lui Isus să ne ierte și să ne curețe.

Haideți să facem aceasta fără întârziere, ca nu cumva Satan să continue să mai aibă controlul în viața noastră.

Capitolul 6

ÎNFRÂNGEREA LUI SATAN

Acum vreau să vă împărtășesc ceva despre înfrângerea lui Satan.

În nici una dintre cărțile de istorie a lumii nu scrie despre cea mai grozavă bătălie care a avut loc vreodată pe acest Pământ. Această luptă s-a dat la crucea Golgotei, când Isus, prin moartea Sa, l-a înfrânt pe Satan, prințul acestei lumi.

Unul dintre pasajele Scripturii pe care n-ar trebui să-l uitați niciodată în viață este cel din *Evrei 2:14-15*. Sunt sigur că lui Satan nu i-ar plăcea ca tu să cunoști acest pasaj biblic. Nimănui nu-i place să audă despre propria sa înfrângere sau despre propriul lui eșec; tot așa nici lui Satan nu-i place. Iată pasajul:

„Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El [Isus] însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte [prin moartea Lui pe cruce], să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul și să izbăvească pe toți aceia care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.”

Prin moartea Sa pe cruce, Isus l-a făcut pe diavol fără putere. Cu ce scop? Ca noi să fim eliberați, pentru totdeauna, din robia lui Satan și din robia fricii cu care acesta ne ținea legați toată viața. Temerile pe care le au oamenii în lume sunt multiple: teama de boală, teama de sărăcie, frica de eșec, frica de oameni, teama de viitor, etc.

Însă cea mai copleșitoare dintre toate acestea e frica de moarte. Orice altă frică este mai mică decât frica de moarte.

Frica de moarte conduce automat la frica de ceea ce se va întâmpla *după* moarte. Biblia ne învață foarte clar că aceia care trăiesc în păcat vor merge, în final, în Iad – în locul pe care l-a rezervat Dumnezeu acelor care nu se pocăiesc.

Diavolul, de asemenea, împreună cu cei care, pe acest Pământ, au fost înșelați de el și duși în păcat, va fi chinuit și el în vecii vecilor, în Iazul de Foc.

Isus a venit pe Pământ să ne mântuiască de acest Iad veșnic, luând asupra Lui pedeapsa pentru păcatele noastre. Totodată, El a distrus puterea pe care o avea Satan asupra noastră, astfel că vrăjmașul niciodată nu ne mai poate face vreun rău.

Vreau să țineți minte cu toții, toată viața, acest adevăr: DUMNEZEU VA FI ÎNTOTDEAUNA DE PARTEA VOASTRĂ ȘI ÎMPOTRIVA LUI SATAN.

Acesta e un adevăr atât de glorios, care mi-a adus atâta încurajare, mângâiere și biruință, încât doresc mă duc în orice loc din lume și să-l vestesc fiecărui credincios.

Biblia spune: „*Supuneți-vă deci lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi*” (Iacov 4:7). Numele lui Isus este Acela de care Satan va fugi întotdeauna.

Imaginea pe care o au în minte majoritatea creștinilor este aceea a unui Satan care-i vânează încontinuu, astfel că întreaga lor viață este o fugă continuă dinaintea vrăjmașului. Însă această imagine este *exact opusă* acelei imagini pe care ne-o învață Biblia.

Ce credeți? Satan era înfricoșat când avea de-a face cu Isus, sau nu? Știm cu toții că Satan era înspăimântat când a trebuit să stea înaintea Mântuitorului nostru. Isus este Lumina lumii, iar prințul întunericului a trebuit să dispară dinaintea Lui.

Ei bine, dragii mei prieteni tineri, permiteți-mi să vă încredințez de faptul că Satan se teme, de asemenea, de fiecare credincios care se ridică cu autoritate divină împotriva lui, în Numele Domnului Isus Hristos.

Isus le-a spus ucenicilor Săi că l-a văzut pe Satan căzând din Cer. Isus a descris acolo și asemănarea acelei căderi, spunând că, atunci când l-a alungat Dumnezeu, Satan a căzut „*ca un fulger*” (Luca 10:18). De asemenea, în pustie, când Isus i-a poruncit: „*pleacă, Satano*”, acesta din urmă a dispărut din prezența lui Isus cu aceeași viteză, *în mod fulgerător*. Iar când noi, astăzi, ne împotrivim lui Satan în Numele lui Isus, el va fugi și dinaintea noastră, tot cu viteza fulgerului. Întunericul fuge dinaintea luminii.

Lui Satan îi este teamă de Numele lui Isus. Îi este teamă să-i fie amintit faptul că Isus este Domnul. Oamenii posedați de demoni nu vor mărturisi că „*Isus Hristos este Domnul*”, nici faptul că Isus „*a dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce*”.

Există putere în Numele lui Isus Hristos: puterea de a scoate orice demon și de a-l determina pe oricare dintre diavoli să fugă de la tine cu viteza fulgerului. Să nu uiți asta niciodată.

Vreau să vă încurajez, tinerilor, ca, oricând în viață vă veți afla într-o dificultate sau vă veți confrunta cu probleme „fără ieșire” sau cu situații care îi „lasă pe oameni fără grai”, să chemați Numele Domnului Isus.

Spuneți-I: „Doamne Isuse, ești de partea mea, împotriva diavolului. Ajută-mă acum.” Iar apoi, întoarceți-vă către Satan și spuneți-i: „Mă împotrivesc ție, Satan, în Numele lui Isus”. Vreau să vă spun că Satan va fugi imediat de la voi, deoarece Isus l-a înfrânt la cruce. Satan nu are nici o putere împotriva ta, când tu umbli în lumina lui Dumnezeu și i te împotrivești în Numele lui Isus.

Evident că Satan nu vrea ca tu să afli despre faptul că el a fost înfrânt în mod definitiv și de aceea te-a împiedicat mereu, de atâta timp, să auzi și să asimilezi acest mesaj al victoriei. Din aceeași cauză i-a oprit Satan și pe cei mai mulți dintre predicatori să predice despre înfrângerea lui.

Vreau să știți cu toții în mod clar că Satan a fost înfrânt, odată pentru totdeauna, de către Domnul Isus Hristos la cruce. Nu trebuie să te mai temi vreodată de Satan. El nu îți poate crea probleme. Nu te poate vătăma. Te poate ispiti. Te poate ataca. Însă, dacă te smerești, te supui lui Dumnezeu și umbli tot timpul în lumina Lui, atunci harul lui Dumnezeu care este în Hristos te va face mereu biruitor asupra lui Satan. Există o imensă putere în Lumină. Satan, prințul întunericului, nu poate rezista niciodată pe tărâmul luminii.

Dacă Satan are putere asupra multor credincioși, aceasta se datorează faptului că ei nu umblă în Lumină, ci în întuneric: trăiesc în păcate ascunse, nu-i iartă pe cei care le-au greșit, sunt invidioși pe alții, urmăresc în viața lor anumite ambiții egoiste, etc. Astfel, Satan obține un drept de stăpânire peste ei. Altfel nu i-ar putea atinge.

Niciodată să nu fii superstițios, asemenea oamenilor din această lume. Ei se tem să facă anumite lucruri în anumite zile – cum ar fi, de exemplu, în ziua de 13 a lunii dacă ziua respectivă cade vinerea. Unii oameni se sperie când văd o pisică neagră trecând prin fața lor.

Alții verifică poziția Lunii pe cer ca să determine care ar fi perioada nefastă, încercând să evite orice activitate importantă în acea perioadă.

De unde provin astfel de temeri superstițioase? De la Satan. Isus a venit să ne elibereze de orice fel de frică. Nu trebuie să ne mai temem niciodată de nimic din această lume. Toate superstițiile sunt de la diavol.

În cartea *Apocalipsa* ni se spune că într-o bună zi Isus va reveni, îl va lega pe Satan și îl va arunca în Adânc, iar apoi Isus va domni pe acest Pământ o mie de ani. După acea perioadă, Satan va fi dezlegat, pentru puțină vreme, cu scopul de a arăta tuturor că el *nu s-a schimbat* nici după această lungă perioadă de detenție. Atunci Satan va începe din nou să-i înșele pe oameni pe Pământ, însă pentru ultima oară. Atunci se va mai evidenția și faptul că nici rasa umană, provenită din Adam, *nu s-a schimbat* – nici chiar după ce a fost martoră la cei o mie de ani de pace sub domnia lui Isus Hristos.

Atunci Dumnezeu Se va ridica la judecarea lui Satan și îl va arunca în Iazul de Foc pentru vecii vecilor. Iar toți aceia care au trăit în păcat, care și-au plecat genunchii înaintea lui Satan și care s-au supus mai degrabă lui decât Cuvântului lui Dumnezeu, vor merge și ei împreună cu Satan în Iazul de Foc.

Iată de ce predicăm noi această Evanghelie a înfrângerii lui Satan. E poate cel mai important adevăr pe care trebuie să-l audă credincioșii în aceste vremuri.

Însă rețineți faptul că, dacă nu umblați în curăție de inimă nu veți avea nici o autoritate asupra lui Satan. Iar dacă nu învățați să biruiți acuzațiile lui, prin sângele lui Hristos, nu puteți fi executori efectivi ai sentinței divine care a declarat înfrângerea diavolului. Nu îl puteți birui pe Satan nici dacă iubiți lumea, deoarece el este prințul și fruntașul acestei lumi. De asemenea, nu puteți

triumfa asupra lui dacă iubiți vreun lucru sau vreo persoană pe acest Pământ mai mult decât pe Dumnezeu (vezi *Apocalipsa 12:11*).

Aș vrea deci să vă îndemn, tinerilor: nu-i dați voie în niciun fel diavolului să vă murdărească vreodată mintea.

Dacă mintea voastră e întinată, nu veți putea folosi eficient Numele lui Isus împotriva lui Satan. Numele lui Isus nu este o formulă magică care ar trebui repetată mereu pentru a vă feri de rele. Nu. Trebuie ca mai întâi să vă *supuneți* lui Dumnezeu. Numai atunci va avea loc *fuga* diavolului de la voi, concomitent cu împotrivirea voastră. Însă diavolul nu se va teme de voi dacă nu supuneți lui Dumnezeu toate domeniile din viața voastră.

Deci predați-vă complet viața lui Hristos – chiar acum – și hotărâți-vă că veți trăi de-acum înainte, întru totul, numai pentru El.

Pot să vă asigur că peste douăzeci de ani veți fi mulțumitori că ați urmat această învățătură a Cuvântului lui Dumnezeu pe care tocmai ați auzit-o. Iar într-o bună zi, când veți sta la Scaunul de Judecată al lui Hristos și vă va veni rândul să dați socoteală Domnului de viața voastră, veți fi și mai mulțumitori.

Fie ca Domnul să vă ajute să trăiți în așa fel, încât să nu aveți niciun regret când veți ajunge la sfârșitul călătoriei vieții voastre pământești. Amin.

Cine are urechi de auzit, să audă.

Titlul cărți în limba engleză: ***Know your Enemy***
postată pe pagina de WEB: **www.cfcindia.com**

Traducerea din limba engleză: *Nicu Tulici*
Corectarea ortografică: *Mihaela Dumitrescu*
Tehnoredactare computerizată: *Adrian Rus*

*Drept de autor – **Zac Poonen** (1994)*
16 DaCosta Square,
Bangalore – 560084, India.
www.cfcindia.com

*Această carte este sub incidența dreptului de autor pentru
a preveni abuzurile. Este interzisă retipărirea sau
traducerea acestei cărți fără permisiunea scrisă a autorului.*

*Pentru mai multe informații sau comenzi
la ediția în limba română,
vă rugăm să contactați editura:*

SC ALFA SOFTWARE SA Zalău
450098 - Zalău, Str. Simion Bărnuțiu, Nr. 1, Bl A27, Parter
Telefon/Fax: +40-260-662.112, 612.777, 610.375
E-mail: mail@harulzalau.ro, comanda.carti@harulzalau.ro
Web: www.harulzalau.ro

Cărțile publicate în limba engleză de către Zac Poonen se pot consulta pe pagina de web: www.cfcindia.com, iar pe pagina: www.harulzalau.ro, cele care au fost traduse în limba română, respectiv:

- **Principiile slujirii**
- **Secretele biruinței**
- **Frumusețe în loc de cenușă**
- **Scopul eșecului**
- **Trăind cum a trăit ISUS**
- **Vin nou în burdufuri noi**
- **Cunoaște-ți vrăjmașul**
- **Femeie de ce plângi?** (*Annie Zac Poonen*)

Sunt în curs de apariție:

- **Un singur Trup în Hristos**
- **Predici ocazionale – vol. 1**
- **Apocalipsa verset cu verset**
- **Mame învățate de Însuși Dumnezeu**
(*Annie Zac Poonen*)